VM DE SENECTVTE VT IPE ME IAM
Grandem Siqua Facultas Sit consolarē,
Scribere qd statuerim. Q uadā memo-
riā reuocare conabor qua sapiens qspiam
paucis ān mensib. cum viri aegrotū atq; admo
dum moestū me offendiss&. Dolorem leniendi
aegritudinemq; qua tū angebar mulcendi grā in
disseruit. Ciceronem plureſq; alios ut hanc
ætatem &solarentur. &moerore siqua roet id
fieri possē leuarē&, aliqua Locutos esse haud
quaq; me fugit. Sed cū ille nostratis phia
ignari, alij ū nō dedita opa. & cāu potius mate-
ria dequa tū disserebant postulante, ad modū
pauca disputass&. & is dequo modo Locut sum.
plura Longeq; utilia in hanc ætatem sapietiss-
me disseruisse uisus sit. Lucā magna expte
memoria iam excederint, morbo n. Implicit
nō actutū illa ut oportuit annotaui. Eatn
dicere modo tentabo, quæ meminisse potuero.
Hæc uel eorū q mihi suggerere querit monu-
mentū poēnit deleatur. Quicqd igr ineptia
rū qcqd frigidi parūq roboris. ac nerui
habentis horū lector offenderit. nō illis q incre.

dibili cū gñitate tū dignitate ac uerbor
sententiarūq; maiestate locut' est. ſ unimihi
libere ac nulla hesitatione protin' attributo.
Cum igr morbo grauem ac & tristem uariegq;
solicitum uir ille me ut prefat' sum et offen-
disset. & salutasset ipe protin' ubi eū aspexi
ac ueneranda canitie, incredibilīq; uultus di-
gnitate reuerendū animaduerti. Luc& mihi
ana ignoto. Et Assurrexi. & qd aio mecū tum
uoluerem sigillatim me dicturū spopondi.
Quid ergo Incōmodi ait, ille modo te urget.
Senectutis inq; mala mecū aio agito. atriq;
forsan q senem ne dissimulem decet. dolore
compellor. At ille q dic quaeso. ~~& ut~~ ista
senectutis mala sunt. Nū eiusmodi nū tā
grauia ut curari studio adhibito nequeat.
Tū ego. curari ut qd arbitror nequeūt. Dū n.
alys mederi qs nititur. Alia nullo prsus fine ceu
ex fonte uberrimo scatere animaduertas.
Quim& uelut agmine facto. omnia simt
morbor gña. hanc sepe nūo ætate inuadūt.
Ita ut luc& simus q superiori imbecciliores
adeo ut cadauera q iuuentū corpora potius inde-
amur. Onera in maiora tristoraq; ferre
~~ut iuuti mysi~~ compellamur. Puto eqdem

neminem morboꝝ ætatem hanc obsidentium
gña seu stilo, seu propensiori unq̃ obsumtia cõ-
prehendere ualuisse. Nec galieno diligentior.
Aut cerm̃ ingenio, hippocrate studio prestatior
extitisse. Quis igr̃ unus deus his malis me
deri sufficiat? Quoꝝ non remedia solũ, sed ne
uis qd̃ agnita est. Tu mille si nõ poenit̃ curari
molliri tñ studio impenso ita consueuerũt, ut
pleriq; q medicina qua ipe te modo aggredi
moliar, potiones nõ contempserũt, nõ solum
tolleratu facilem, sed & iocundam effecerint se-
nectutem. Quo obsecro inq̃ pacto. Dat ille
dicam si potero. Tu modo qua dicã accipe mẽ-
to animo nutritor. Tum tñ quo, ad lucebit. eqdem
obsuabo. ut scilicet qua ab aliis in hanc ma-
teriã dicta sunt. ne idem pluries dici contingat
haud quaq̃ ut ipe rogaram. Inde. n. pro ut lube
bit haurire ipe mea poteris. Cura aũt quã
adhibere tibi iam molior parũ corpori nisi ex-
obliquo collatura est. Eo tñ animũ cũ exemplis
tũ roboꝝ euehere satagam. ut si in idoneitatis
eum deducam quo spero, quo sedulo mente agito
nõ solum ipe nõ dolebis incõmodis senectutis, im-
plicui? sed ut libenter ea incõmoda laboresq;
subibis. quæ ita animo ipi conducere intelliges.

ut maiora forte illi dispendia malis corporis
submotis ünuersis ~~q aptius corporis molestijs~~
~~utaq; angustijs denig; ipe mē fateatur~~. Tum
ego, celo inq; ob summi numinis immensam
huc bonitatem forsan demissus es. Audiam igr
te pr mi quanta potero animi attentione nihil
~~eio~~ donec sermonem finieris eio respondeni. Tu
ille si etate adhuc florentem me aliquem
modo docere contingerāt. alio q; nc de senectu
te pacto atq; ordine disputarem. ita n adole-
scentem iuuenemq; instituere niterer. ut se-
nect eum incolumis. Tum lata susciperāt. cū
aut nō iuuenem componere. q senem solari. &
ut fortiter & senectutem. & senectutis mōbos
atq; molestias ferat, me suadere necesse sit. nō
quia roe ad hec facile pferenda quis se accingat.
Sed quia cum his senes ipi conueniat ad praesens
mihi dicendū. Eo omnes tn æque, ut reor uer-
ba hec mea iuuare posse eqd arbitror. Sut n.
pleriq; qui ex iuuentutis uitijs eo ~~ad~~ ætatis actene-
bras animiq; obstinationis duritiaq; corruerut.
ut seu difficile, seu nullo pacto aut ipi mē
consurgere, aut ab aliquo erigi ualeant. Sic tn
uerba temperare moderatiq; conabor. ut quos
quos hec audire contigerit. aliquatenus forsitan.

ω q admonq assē
ros

iuuabuntur. Ille ēgr senectutis damna parum
ut arbitror sentiæ / qui uitæ huius terminū
uere studuit. beatæq; ueritatis fruitū fore nō
dubitarit / q cotidie uirum magnū paulū aptm
imitat ait. nō sunt condignæ passiones huius
temporis ad futurā gloriā ~~q ue ad ta~~. & da-
uid dicentem / pretiosa in conspectu dñi mors sanc-
eius. ac rursus aliū clamantem. Iustor aīæ
in manu dei sunt. & nō tangēt illos tormentum ma-
litia ~~idest afflictionis~~. Hæc si senes assiduo me-
ditentur. eo q; ex proximo uitæ calcem inspiciāt.
Senectutem ipam senectutisq; molestias inter dei
haud exigua munera reponenda putabūt. ~~Hæc~~ hæc
quia uitæ fastidiū huius, cito auferāt. ~~q; hæc~~ aut quia
alteri desiderū nobis iniciāt. Senectutis siqđ in-
cōmoda q̄ uilis q̄ infelix q̄ misera sit uita mōta
lium / facile ni poenit excordes atq; amentes
sint hōies edocēt. Vidēt siquidem p mille res discri-
mina. discrimen se omnium maximū grauissimūq; illapsos.
~~illatas~~. Temporis breuitatem tū plpicue animad-
uertunt. Cum annos eorū ueloci transisse, ut
ait quidam deprehenderint. q̄ nō attexente tela succi-
ditur. ac forsitan cū eodem dicēt. Homo nat
de muliere breui uiuens tempore / q̄ floret egre-
ditur. & conteritur & fugit / uelut umbra.

& nunq̄ in eodem statu pmanẽt. & In hunc modu
pmitta. Cum n. tmpis iam elapsu ultra nõ sit
id aũt qđ restat soluto ue loci fugere uideatur.
Longum aũt senectute ipa urgente esse nõ po
ssit. nihil restat aliud nisi aut quia vita hec
mori quoddam est. Sensim n. absumitur. dile
ctam anobis æternitatem alibi p̄ quiramus.
Sed cum nõ nisi exutis corporib̄ contingere id
possit. gras habeamus senectuti. qua breui in
æternitatem spatio transcribemur. Mala igr
Senectutis bona excitẽ conscientia. cumulte
stimonio tanto pleni nos gaudere. qnto fue
rim seniores contingẽ. qnto n. ætas grãdior
Tanto ad immortalitatem ei breuio uia futu
ra est. Eadem rursus Senectus Seculi ruina
huius assiduo collabentis qnta sit. qntmq̄ di
scriminis habeat. si ei quis se crediderit facile
ni oio plũbeiũ ostendit. Aut iuuentmi
nus p̄fecto considerat. Lucã Iuuenũ q̄ senũ
plures qotidie uita decedere uidentur. Tem
pus aũt qđ pene nihil est. nunq̄ Insumẽdũ
existimat. Necã credit exptis siqui sũt.
q̄ tempori minime fidendũ esse pclamãt. Amu
Lam ũ aut certe sequacem tergo imminere
senectutem nõ sentit. Annos immensa celeritate

continget

Fugere. Solem annoꝝ ceu mensurā assidua
uertigine ~~uolui~~ labi! Ignotaq; fuga cœli uastissi-
ma spatia traiicere, ac præcipitare haud
q̄q animaduertit. At Senect⁹ ni stulta sit
ni delyra. hæc animo uniuersa metitur. Illaq;
doct! Illa suad&. qua Iuuent⁹ nō potest. In
hac una temp⁹ ætate dignoscitur q̄ntiq; sit
faciendū, q̄ cauti q̄ parce & expendendū
diiudicat. Iuuentus falsis fere In oīm⁹ ra-
pitur opinionib⁹. Magni qua pui. pui. q̄ ma
gni facienda sūt. sæpe nūo estimat. Huic
uni magna falsis nominib⁹ placēt. In plerisq;
imō uere omnes uere senes iuuenilia abdi-
care consueuerūt. Inde Iuuentutis asenec-
tutē cum errores, tum stolidas sæpe nūo
recensentur. Pudetq; eos ea ætate adhuc
florente laudasse. amauisse ac pbauisse
q̄ ut memorare iam tedeat. ea placuisse, q̄
esse& improbatioe uituperationeq; dignissima
Puellaꝝ nieptiæ. Spectaculoꝝ miracula. lu-
dicraq;, & omnia quæ oblectare solebant ia-
dudum fastidio esse ceperūt. Verboꝝ siq; lris
opam dedisse& certamina. sophismata. captioes
& alia id genus, q̄ miru iuuenes in modū afficie-
bant. grandes demū effecti. qua ætate nō uerbū

ꝙ reb⁹ pasci iãdudũ exoptant. odisse pspicies
Ingeniosa sane plerũq; iuuent⁹ Cum naturæ
Tum nãm ipam excedentia archana & Ingre-
re- aud& & inuenire se posse confidũt. Q ua-
pp nulla moderatõe nullo metu, diuis qua
deus occulta hominib⁹ esse uoluit. seu dispu-
tat. seu ea se nosse plerũq; fatetur. Inde
falsa sæpe nũo ~~orta~~ dogmata. Inde ueritatis
Lux deprauata. Præsumit n. atq; exultat
arguta iuuent⁹, ~~nõe~~ nõe ueritatis agnitiõ gaud&.
ꝙ uictoria. Coenos aũt muricis⁹ ~~vob⁹~~ silere coegis-
se lætatur. Potius aũt carneadi q̃ Platonj
similem se esse desiderat. Q uor alter uera
falsa ut uera psuadere. Alter ueratm & ab p-
doctis discere posse certabat. Hæc aũt cũ alia
qdut falsũ seu pstiterit. seu pbauit, sibiq; arro-
gare sciam nõ ueretur. Inde nõnulli q̃ iuu-
uentute altiora se inqrere ac tractare nõ ti-
muerũt. Senes denicq; nõ solũ ea, ꝙ ut minima
se ignorare confessi sũt. Alti⁹ n. ~~q~~ rei q̃ inuesti-
gationis agnitionisq; difficultas huic⁹ q̃ uiri-
florentiq; ætati iãdudũ inspecta. Inde Socra-
tes ut asserũt, iuuenis adhuc nõ nisi q̃ ho-
minũ uim excedit, pscrutabatur. diuina ac
soli numini nota tractare nõ metuens. Vbi uero

senuit. & hominis quita supbia quita presumptio
quita nihilomin imbecillitas sit inscia, uani
tas sit ag- quoq; nouit & nō solū ignorantia fatebatur
sed ut minima se nosse negabat. Cuius Plato mo-
derationem secut insingulos affirmatione
hesitare solebat. & hominem cuius nō est ta-
lia pse nosse se esse confitebatur. Cū uō de re
bus diuinis iam senex tractaret ipsi credulitate
adhibenda esse aiunt affirmabat. Nonne
n senes quere senes sūt ueritatem quā in aleū
abdita est. humana sola uiri inueniri nō posse. Indq;
aut Salomon. omniū rex quā fecit deus nullū
posse hominem inuenire roem. & Alibi. Dixi
Sapiens efficiar. & Ipa Longius recessit ame
mto magis q erat. & a quoq; unū & alterū se
Inuenirem roēm quam adhuc querit anima
mea. & nō Inueni. Alius aut [illegible] sūt uiros
ueritatis agnitionem fecisse testatur. Ambrosi
us mediolanensis olim epus ait. Aquacūq; de
ueritas a spiritu sco est. Senes igr qb' hec ex-
plorata sunt uniuersa, nō uento nec fumo ut
iuuenes inflari ac distendi se sustinēt. Sed omnem
sapientiā ut scriptū est. a dno deo mortalibus
exhiberi fatentur. Inde Plato sapientiā
mun' dixit hominib' impensum esse ducebat.

Humui igr ꝑse discendo Videm Socrates despe-
ratione fract⁹ rez hominib⁹ abdita⁊ inqsi-
tione omissa moralis demum phie fontes
aperuit. qua una mala mentis elui affect⁹
regi temperariq; posse cernebat. Hac siqđ cō-
ponitur animus. hac duce eo demū euadimus.
ut humanis superiores uniuersis constituamū.
a đ qđ Senec⁹ ꝺ uuuenta ejegtur certi neq;
facili⁹ Inde factū ut idem socrates iuuē hu-
nus ui⁹tutem tēpriq; angustias ꝑsuasit item
cū solicitudi tumidāq; gloriam honores &
alia huiusmodi fallacia uniuersa ingenue ꝺ
dignoscere ingenue aspnari nō dubitare. Cuiq;
in ea ætate seu rudi exculti⁹ moribus cerne-
re fortuna Ludibria. eosq; qui ei se fidei cō-
misisse. quiq; excultare scia qs maiora no-
sse ꝓfiterentur q anaxagoræ opandare q nē
archana anxie atq; intermisso studio ediscere
mhirentur q se complura iā didicisse iactare
a uidenq; ꝑs errorib⁹ ducti ꝓfractius ui
ac precipitia nō solū uagarentur sꝙ ruere
grauiter falli atq; illudi a rideant. demu-
rabatur. Tanta hominē insania dementiaq;
teneri. Tot offendi tenebris posse. ut qui Labe
rentur nec ipi intelligere nec edoceri uelle

sapientib⁹ paterentur. Hinc iam senex grecorum sapientissimus a numine ut ioi putabant demq; iudicatus. Luce amis ut humane nonnunq; exaqutetur. Sed de hoc alias hinc in sapientia senectutis uberes fructus esse deprehendūtur. Viridis aūt etas exultat intellectuq; sese maiora semp fere presumit. unde factum ut cc^tas ut eo amplius grecis sectas olim uulgasse. At dicx fortasse alios hec a senib⁹ q̄ a iuuenib⁹ crebri⁹ facta. si id nequaq; mirū. Nam ut iniuenture q̄dam senile, sic in senectute q̄dā iuuenile nōnunq; inuentū. Hinc aūt sener plerosq; iuuenes. Iuuenes aūt nō nullos senes appellandos existimo. Dauid: Daniel; alexander pontifex maximus: alyq; innumeri seres. Arustop⁹ salustius caesar pompeius innumerabiles alij iuuenes sempstisse pbari possūt. Sed alios omissis c̄rtianos senes. Sapientia ut tales decx operam dederint. omnia sua optima senectutis munera facile exequuntur, ita ut uere in eis cū annis sapientia creuisse demq; constet. Eq̄ lucx mutos de lyros q̄ ex iuuentutis plerūq; contingere uitijs manifestū est non nullos tū uta.

grauel agnouj / ac & agnosco / ut sigs eorq; uitã
moresq; alterius inspexerit haud q̃q; seuerita
tem seu horrére seu carpere ultra præsu-
mat. Viuentiũ adhuc nomina omittere cõ-
siliũ est. Hon. n. quis tuto utte adhuc cer-
tamine feruente laudatur. In ipo. n. pa-
lestre calce q uictor ãna extinctã nõ nunq̃
decertat. Mortuor igr laudes preconiaq; te-
xenda. Antonin Florentin pauci ãni ãni
epus septuagenarj obiit. inqua sine ætate
studiũ nunq̃ remisit. Scribebat sigdem.
docebat. Ecclesias sue uriscictioni subditas
p annos singulos inuisebat. & nullũ omo tã
pratulit mun omittebat. Audiebat inter
dissentientes. litigantesq; emittere cũ clero
tum laycos quor sepe impietate & impude
tia pretulit animam unx trahere poterat. Tã
tumq; interdũ molestiã: tm fastidij ei anõ
nullis inferebatur. ut Senocrati illu ferrũ
nil ut ita dixerim patentia nõ finxit denig.
nõ deuci nequiuit. Eumen nunq; immuta-
tũ nunq; ysaio p motũ uidisset. Sedendem
cum uultus serenitate. Tum animi tranq̃lli-
tate hinc inde irruentiũ atq; incussus preuen-
bat. Nullus ea ætate casus nullaresq; dira.

nulla eum unq̃ discrimina turbasse cõspecta.
nulla insup uis. nulla cõminantiũ & agitatriũ
eum uerbo. a recto uiae tramite seu amo-
uere seu deiicere potuerũt. Imbecillis plane
erat corpore, nam nõ modo senio ꝓ & hernia
alysq; haud pauciis incõmodis laborabat. ualebat
en animo. & quia neminem metuebat. metui
& ab improbis merebatur. Cõminati sunt ei
qdam q nisi xii tam rigide ut ipsi uidebatur se-
ueritatis modos aliquãm remitteret. daturosse
opam ut q cito deponeretur. qb? ille subridens
ac sedato animo multuq; hylari respondebat.
nullo inquiens pacto me iuuare magis poteritis
q si me his pontificat? molestijs oneribusq; solu-
tum meo me demũ uiri reddatis. Agite ꝓut
fert animus. Ego libens uolensq; hanc ignominiae
obuiam custodiam defensionemq; suscipiendae
notam subibo. Alia qr terrificandi me uobis ar-
gumenta quaerenda. Haec.n. nõ modo nõ exter-
rãt. Sed spe meliori & erigunt. qb? plane uer-
bis q qui terrẽ añ moliti fuerat. consternati
atq; attoniti recedebant. & luck Senex luck &
imbecillis nõ metuens unq; ꝑ metuendus po-
ti? uidebatur. Longum plane esse & si ei? impu-
neret liberalitatem. pecuniaq; cõceptum.

vire austeritatem mea ætate, ie uinia nunq̃ rem-
ssa, pauptatis studiũ. frugalitatem. animi
magnitudinem. sapientiam. pietatem ãc alia
id genus retexã. ob quæ omnia huiꝰ senectus
& tibi a ſenib⁹ proponenda est unuersis. Illa
n. senectꝰ quæ iuuenta, q̃ caritate sapiẽtiq;
effertur, nõ solũ nõ misera est. Lucæ imbecil
lis morbisq; obsessa. ſ. beata eo q̃ languente
corpore animꝰ uigẽt. Labentib⁹ obſeniũ membris
mens ipa uimaĉ roboreq; subnixa erigitur.
Q uidam uꝰ est adhuc iupiter cuiꝰ nom ur pre
fatꝰ sum modo subtraceo ut eiꝰ cui modo mentio
hta est natu grandiõ. q lucæ magno dignitatis
gradu magnis honoribꝰ ac potentia deturbatu,
Lucæ exul, lucæ abiectꝰ, tam lætꝰ tñ, tanta
iocunditate senectutẽ sim. atq; exulũ plã
ut nõ solũ nõ inuidetur uſq; adhuc ut omnib⁹ ab-
caruit. ſ. grat sedulo agit. pro q; eis precꝰ ad
dnum cotidie fundat. eo q; nõ nocuisse. sed ſe
sibi potiꝰ reddidisse. Auunculꝰ aut molestus in
libertatem uindicasse. dc affirmat. & cõtẽplatur. Beatam plane huiꝰ senectutem, sim⁹ in-
spiciat asserꝰ. Septua
Octogesimũ annoꝰ iã diedũ trahit
cũ. & nullis oio laborat morboꝝ incõmodis
Cũ tñ paululũ obsurdescere coeperit, nõ nunq̃

letus iocatur se detrahentiũ uerba, se maledicentiũ
minus auditurũ affirmans. Donisnũt adhuc
stat uiribꝰ nullo labore uictrix. nulla uerbi tur-
batione nulla sententiã illusione confundit.
Viginti & eo plus indies passuũ p montes ac saxa
milia pedibꝰ confecit. nunq; nisi semel comedit
indies Lica timore Licã alqs ut fit operibꝰ fati-
gatus. Studia trãq; minq; omittit. Alunq; patrem
adhuc immunem. Inquibꝰ de senectutis imbecil-
litate minime queritur. Vel hunc tibi imi-
tandum rursus constituo. Supest adhuc aliud
ingentis animi momenti magnitudinis. magnã
auctoritate. magnã uim prodit q Lica ipse gradꝰ
cum tñ uariis iamdiu laborꝫ incõmoditatibus
ruis morbis corporisq; molestijs assiduo torque-
tur, omnia tñ ui animi præcellã excupent.
Suos nãt morbos sæpe nũo ridẽ. cumq; pre-
sentiõ ẽ iocatur, nõ olũ eã mala sẽ corpus
ut obsessũ illudens, cumq; ut lecto decubẽ ut
alterꝫ cubiculo, nõ nisi fulcꝫ manibꝰ egredi ua-
leat. nunq; tñ licẽ dolore pgrandi eũ urgeat
conqueri ausus. Sic n. robore efferitur animi
ut corpꝰ ceu alienũ nõ suũ plerũq; despiciat.
Quid igr ipe ingeniosis & ceu mulierculæ con-
suescat uultu atq; animo concidisse uideris?

Senectutis cū onere tum morbos quosdam
incōmodis aliqū pressus? cū hunc ꝺc te longe
seniorem & morbis cū grauioribꝰ tum frequentio
ribꝰ laborantem ceu plusta haec exigitꝺ. & vix
ea sentire abiectis praemi urgerique uidentur. Scio
te nosse hominem lucꝺ ipius nōm hauꝺquaq
ꝺiderim. horꝺem senectus non sōlū arce animi
uirtutisq; praesidio nō deturbauit. sed imbecillitate
cuius ætate ridere casus. humanis superiorem se
unuersis praestare. Immortalitati tm modo inhiauit.
ute incōmoꝺa ac praesentia nō mala sed alia
qꝺ a corpore animus exigatur puerum usus. Er
gere itaq; ac senium ipm. corp. corporisq; incōmoꝺa se
nsus omnia aspernator. Teq; tibi deniq; uindica. tui
incolumem. tum uere uiuendi, atq; [illegible] exultabis.
cū animo nō cum corpore ipo uigueris. cū uirtutis
cum sapientiae posteritatis robore cum pietate sum
numini. cum iustitia immortali beatitudini. be
teq; immortalitati anhelare te senseris. Haec cre
de mihi incōmoꝺa. haec mala paulo post delebuntur.
quae si prima animo sinera uirtute subierit. ad
gloriam demum cessisse uim experiemur uincētis
Caue tn ne beata senectute fuisse eos existimes
quos cacos immensis ad sidera laudib' efferre con
tendit. Ambitione.n. corrupti fere omnes

nō uera uirtute ſſ gloria nitebantur. Inde
Alius nō auru apyrrho ei muſſum poſſidere, ſſ ha-
bentib⁹ auru imperare ſe uelle reſpondit. Alius &
cacus & ſtrex pacem cum pyrrho ipo componi ſhi
buit. Alius rurſus ſcipioni adoleſcenti, huic ſic honoribus
~~honoratib⁹~~ inundebat ut mitra ac uaria moleu
ſit ne inſignia illi imperij crederentur. Regu-
li forſan ſenect⁹ laudanda q ut ſuos iuuaret &
hoſti ſuam & fidem ad manifeſta ſponte ſupplicia
remeauit. Duelli q primus nauali certamine car-
thaginenſes ſuperauit. Tam magno ambitionis
ardentur incendio ut prunatus tibicines pre-
ire ac canere nullo uetere exemplo ſibi pra-
ceperat. Cicero aut ipe q ſenectutem ſolariſſa
quod tot contexit ut mea ætate ut ex
ſcriptis manifeſte colligitur. Tamen tam acre
ctr animi exeriſſe uigul ut ſpius ambitionis ac
gloria fumo ceu leuia uento conſueuere. & di-
fluere. & turpiter ageretur. Cato ū cui ſe-
nectutis ab eodem cicerone tribuitur diſputatio
contra ſcipionis naſica mite ſaluberq cōſiliū.
carthaginem ſemp euertendā eſſe cenſuit: cui
& mortuj poſtmodū ita ualuit auctoritas ut
miſerandis tanta urbs demq modis euerteretur.
Horr nullo uera uirt⁹ ex quo haudq q beata fuiſſe

senect manifeste deprehendatur. Hoc itaq relinqua
mus ac siquor uere sapientem extitisse senectu
tem comprimus. Eam imitari eam admare eã
complecti atq; effingere molimũ. Abrae ex nũr
senect pbata atq; examinata tanta ~~vsque ad~~ cõstare
uirtute repta est / ut dum numini optemperã
re laborat filio unico dilecto carissimo q̃ sene
ctuti iam se aggrauãti atq; urgenti solamen foret.
sperabat nõ misereri nõ parcat nõ solamen
aliqd prestare laborã. Sed tanta deo pietate
tanta religione tanta nisi pcaritate deinde erat
~~ut~~ ut pueru ab eo immolari sibi iussu iam nõ a
gnoscat nõ defleat nõ uulta q̃q ulla dissimula
ti rei pficiendã sedulo instat. quo pacto tanta
ea ætate numinis eũ agnitio excelluisse ut
intelligerã nõ solũ filij nõ solũ cognati q̃ propri
illud uitæ esse in omniũ preferendũ Bona
plane uirtutemq; digna senect quæ se suos suq;
deo consecrat dedicatq; uouerit. Male aut sentit
de deo q aliqd ei præferre nõ metuit. Est n. bon
pse imo ac solus bon. inde q se amari dignus
est æternaq; hominũ potestatũ. bonum mtio
rum omniũ. sine qua nihil est. nihilq; subsistere pot
cui q resistit stultus est amens est insan est. Sene
ctuti hæc laus tribuenda / ut q̃to corpore effeta

maius est

magis est tanto animo validio) quo aut animo
validior tanto ea sapientia major qua deum deū
agnoscim' qua pre illo nulla esse cetera univer-
sa sentim' Infinita. n. uis, immensa pō' qua
fit ut ut magna omnia infinitū excedat. Qd
ergo videri pot Fili' videnti deum cui cōposita
simul universa / ut qdam unu magnus sit tam
nihilū sunt ā nihil. Quia igr hic senex deū
deum agnoscebat filium nihil pent esse intel-
ligebat. qa deum unum esse uereq; subsistere
im sciebat. Filium, aliquē estimare negbat.
hic sāna prorsus senect' ascendit. hac uere
senes sapientia numine domū dominantur. Hic
rursus incob locrepit ac cecus christi uentum
sacramenta manifeste cernebat. quia ut
ait de se psalmographus incerta & occulta
sapientie dei tāduā patuerat. celestia mea
etate archana speculabatur ut illi' pclarū
illud sit. uaticiniū quo dr nō auferetur sep-
trū de uda & dux de phoemore ei' donec ue-
niat q mittendus est. & ipe erit expectatio
gentiū. & alia pmtea Moysi nō nisi seni fuisse
audendū prebet dignum. Inea ānt etate
Intelligit deum esse q est. mea habeo audit. Ego
ostendam tibi omne bonū & nō indebit me homo 10

&uuuc. In ea rursus uidc posteriora dei. Accipit
legem. tabernaculi simulachrū. ac sacerdotū &
contemplatur & discit. Archanaq; ei ostensa sut
omnia. Simeoni ut lucas euangelista testatur.
admodum seni christi nup nascituri sacramē-
tum diuinit? intimatū. eiq; predictū reb? eum
humanis minime excessurū. nisi christū dei
filiū pri uidisset. ea q̄. etate. erat. n. admo-
dum grandis iesum puerū uidc. In puero aut
deum agnoscit. In corporis aut ut̄itate nu-
minis maiestatem. In carne spiritū. In mōta-
li æternitatem. In paruulo magnitudinem. In
homine deū. deo ut ipe plen? agnoscit. humana
siq̄ semb? uita sctimonia. pietate. religione q̄
& cultu. Labuntur uniuersa. Diuinatim cele-
stiq; exuberant. hic, ea etate dei in homine.
hominem ideo conspiciens gratulatur. seq; in-
dulū dimitti se ultra uiuendi necessitate
absolui intelligens ait. Hunc dimittis seruum
tuū dne. quia uiderunt oculi mei saluatore tu-
um &c. Ingentes igr senectutis prouent? in-
genia munera. quæ q̄to corpore deficit tāto
spiritu sapientiaq; pficitur. huic anna nona-
genaria iungitur. quæ luc& mulier. luc&
sexu uirtus fragili? in puero tñ numen agnoscat-

& quem postmodum uiri sacris lris eruditi mo-
tuos suscitantem morbos solo uerbo cunctos re-
uentis & mari nulla ei mora obtemperantis im-
perantem. Fluctus siccis plantis uorticesq; im-
perantem nō agnouerūt. hāc dei in ea ætate spūs in-
fusa parvulis egenū. ulnis suos. ad latus agno-
scit adorat & qualis & quātus sit protestatur.
Nō igr Senectutis ulla incōmoda causeris. Illus
.n. hāc primitus primitus mq. eō q, breui ma-
turi hui[nc] omnis modi fru[ctu]s in cœlestib⁹ manent.
Senex & ut comitio erat dauid cū diceret. Mi-
rabilis facta est scia tua ex me confortata est.
& nō potero adeā & alia quæ secuntur. Se igr
nō senectute senes accusā. Vitia iuuentutis nō
ætatis incōmoda causentur. Nō enim miru ut
q bonarū artiū studia q uirtutū cultū atq;
opa ederint amorosam senij & difficilem
ac stultam patiantur senectutem. Solā nō
nulli cum talia laudes senum me intexere
audiunt 2 enonis. heraclyti aliorq; cōplurū
senectutem obiucere. Camq; nros uirtutibus
sapientiaq; componere. Vey adeo usq; fallunt.
ut eis respondere supuacaneū sit. nō. n. uos
se capaces fore tāti uatis sententiaq; olten
dunt. Cui ego haud ā[d]s tn contemno. tea inter.

prolunnū illud stultorū genus. scintilla haud parcentes aspernanda existimarūt. Indeq; uulgo exemplo minimē malo obuiā fortitan possunt. Calamitū uero indi feritas quum combustas est furiosissima desperatione ac rabie malorū affectuū prorsus pectus propendēt. Dragmanas aūt senū sitierit furias extartari simdo excitari diritate plusq; sidoneq; inuent. Sed ego hāc neglā reuolno. Nullus nō uera religione instructus nō uera sapientia uirtuteq; exultus nō stult nō fatuꝰ nō insanꝰ esse nō pot. hoc itaq; sacro hoc pmone omnes reiciam. ne a sanctis tuis deuerbio. Talū admixtione nominū polluatur. Eos rursus omnes stolidos esse putabā q hōs seu laudant. seu immerito dignos existimant. Doleo plane mitiusq; plerūq; ipe mecū ango atq; ingemisco uidens plerosq; nomine tm nō aūt religione christianos. nō nisi uana fide recepta dogmate alienos inepturū nugarū more ita dixerim uerua consectari. Adeo itaq; q occus reuertamur. Quo igr sapientia culmine paulū olim egyptiū q centū iam annos regnant. arcendisse putam. cum ab antonio alio sene oraculo diuino admonitus latebris fere inaccessus abdut repta est. Hi igr ubi una ~~ambo deniq;~~

ambo denique conuenere propriꝰ se lucã ãna lgo-
ti salutauere nominibꝰ. Deinde paulus ipe
de reb⁹ ad antonii ptinentib⁹ eiq; absenti⁹ su leq
coepit. ut ꝑsens ipse esse eiq; una cenare
uideretur. Quã antoni⁹ mirat⁹ paulũ adue-
tũ cælũ & inparadysũ raptũ se udere atq;
audire putabat. Tantoꝝ tum senũ cura cælo
tũ habita. Tam magni. n. utrq; meriti extitit
ut diuinꝰ ꝑmiꝰ integer allat⁹ sit. q̃ãn antonii
aduentũ meduꝰ q̃otidie prebeatur. Cã plane
tum etas omia ptubationũ libidinũq; pcul
incendia iam extinxerat. uta ut meri⁹ sobria
pacata. malisq; affectib⁹ omnib⁹ absoluta indeꝝ
tota iugiter uiueretur. Cuius ꝑticipatione ui-
tutiꝰ. ac lummiꝰ omnia norãt. omnia iã diuꝝ
sapientie attigerãt gñã. hac uera uirt⁹ pal-
senectutem denique donat. Hoc decus ꝑꝰ denq;
semꝑ⁹ elargitur. Hanc⁹ plane sancta assidue
fere hostib⁹ inse ruentib⁹ & obluctatur. & in
magna resistit. Victoria tñ denq; senectutiꝰ
est cui nõ ultra pugnãdum ꝑ placida pace
ꝑta beate iam ꝑfruendũ. Nullusq; ꝑ puta na-
turã ordinem nisi iuuiꝰ posse puerti. sicut
n. superioꝝ ætatũ corpore. sic senectute
animo magis pollem⁹. Itaq; corporis natura

uiret sensim Iuuentute exacta mortalib⁹ colla-
buntur animi aũt mirũ innodũ augeri con-
sueuere. Qũto n. affect plus refrigescunt tã-
to anim⁹ indeum alacri altiq; effertur. Senectu-
tem igr ceumersem animi fruges optimas allatu-
ram lati Iuuenes prestolentur. Illuis n. bona
lucx miusa, lucx pauci p. picua! Immorta-
lia sunt. celestia sunt beata sut. Vitæ hui⁹
p fecto bona aut nulla ~~sunt~~ aut momento
tñ gustari facilia. Præcipiti n. tmporis ru-
ina ac ceuturbine rapiuntur. Senect⁹ ũ
ex propinquo (nisi se ipa ãm desperit in-
spicit æterna. Quã tanto meliora di
iudicat (anto asperiora gustare coactaq;
Iuuent⁹ mala uita forsitan fugit. Senect⁹
prope iam effugisse lætatur. Iuuent⁹ senectu-
tis ut iniuita incõmoda manx. Senect⁹ iam
prope ips se expedita animaduertens exul-
tat. Iuuent⁹ senectutis. Senect⁹ eiqui ia-
nua est! In quo nulla amplius aut senectus
aut senectutis incõmoda sentiuntur. Ibi
siqd immortalis futuri sum⁹. Ibi sua anim⁹
ips uti libere poterit (quo cũ transcripti
ẽ̃ quam fuerim⁹ ~~quam~~ nõ solum Iuuent⁹ (s ẽ̃ Sene-
ctus falsa fuerit mmorscit. Ibi utriq; sene-

ctutis mala cum æternitatis bonis denique
pensabuntur. Ibi planè constabit qd boni
senectutis mcōmoda lucrabuntur. Inde n.
mundus mundique discrimina agnitas cele-
stis aūt securitas. Libertas. gloriaq; in-
spici cepta. mala siqd desperatioq; uite
mortalis immortalis mutuganda stimulus
est. Q d nulla etas senectute efficacius
operatur. Vrgèt n. necessitas. Cū n. Imō
salutatis cupido nā ut inuitos nos teneat.
Mors ui ex propinquo aduentare conspicit.
Ita ut cum hic immortalitas ipa sperari
nō possit alibi eam quari necesse st. Inde
Veritas anōnullis ingri sepe nūo cepta
inde uitam emendare. inde culpam omni
studio solicitudineq; cauere sanos quos
pspicias. Inde eos q animos immortalita-
tem asserūt absq; libros pcurrii. sapientes
reqri curioseq; audiri. Inde catholicū dog
mā immortalitatem hanc asserens complecti.
Inde pro fide ipa certari. Inde roes siqd
sunt animæ immortalitatis dissqri anima-
duertas. Ingenuū aūt eis necessitas facit.
Ait aūt Sigs Sam ætsenex. eqd Immortali-
tatem cupere summa opē me sentio qd fieri

qdem non posse nisi aliquo immortalitatē
ipsam pacto tenere. Irrationabile aut prō
sus uidetur id qd nouit, qd appetit immō
talitatem ipm esse mortale. Preterea de
us q sumē a absoluta p̄fectus est. deri
derii immortalitatis animus neq; inseru
isse hominum uidetur, nisi ipi immor
tales fieri ualerā. Qd de deo suspicari ne
ducam opinari p grande peneq; inexpiabile
nefas est. Quo aut pacto rationē æternā
teneat anim? sicut mortalis haud q̄ inte
ligere forsan q̄ possit. no n. minus est qd
intelligit q qd intelligitur. Est preterea
rationis orationis ordinis pulchritudinis co
uenientia naturaq; speciesq; seu essentiaq;
capax. qb? omnib? patē nullo eum modo esse po
sse mortalem. Absoluta rursus ac ceu infini
ta plustrat fere omnia, qua actionē nisi æter
nitatis est. Plato Platonicique omnes Lucā
alius abus rationib? no solum immortales q̄ æter
nos animos asserebant, q esto æterni no
minā dicantur alia tn ab alys q̄ aplatone
ratione tales dicti. At ad p̄sens hoc non
quirim? q̄ sufficit huic de senectute disputa
tioni ut intelligant senes p̄fectionem aq

immortalitatē se protin adepturos. Inde-
Senex ramdudū dauid arebat. deduc me-
dne inuia eterna. mortaliū eū pteritū iam
fuerat. qua pp inuia eterna se duci sedulo
comprecatur. Sēi ū omnes & maxime in sene-
ctute ut hanc immortalitatē assequerentur.
se suos suaq omnia aspnati sūt. Cui dum
Inharet antoni olim monachus cuius supra
mentio facta est Insenectute ipa studia iur-
tutis omnia qotidie augebat tanto acrius
indefessiusq laborans qnto immortalitate
ipam propius dilucidiq cernebat. Pugnabat
igr cum senectute ac ui animi magna erect
eam uincere ac sese maiorem indies fieri cer-
tabat. Eusebius rursus hieronym cū ad
sumām senectutem iā deuenissēt. Labori mi-
nime succumbebat. q legebat audiebat
dictabat. consulebat. sacros libros & inter-
pretabatur & explanabat. Paulus ū apostо-
lus cum se in tribulationib gloriari sepe dixi
sset ac iā dudū grandiscula & uite sue
iam terminū imminere p̄spiceret ait. Ego
iam delibor. Tempus mee resolutionis instat.
bonum certamen certaui cursum consumaui
fidem seruaui de reliquo reposita est mihi coro-

na ustriā · quam redde mihi in illa dei
ustus Iudex 2 ℭ. Petrus aūt q̄uocies ab au-
fugit. à christum negauit · Senex non solum
ob ueritatis confessionem cruci suffigi se pa-
tiur. ſ Iniquum existimans in situ corpo
magistro se adequari rogat carnifices atq;
à impetrat / ut deorsum capite cruci affi-
gere se dignentur. Idem ꝰ anus immorta-
litatis decus prospiciens aiebat · Nimis ho-
norificati sunt amici tui deus · nimis confor-
tatus est principat eoꝝ · Denumerabo eos
& sup harenam multiplicabuntur · Cum
·n· esse amicus honorari · cum ꝰ tot esse
inter hos unum se ~~forte~~ fort, non dubitabat · Nec
uerebatur bonum deū quam sibi salutis pa-
tefacturū · Hæc aūt sacramenta ut ordo
psalmoꝝ indicat in senectute ~~Ⅱ~~ reuela-
ta esse uidentur · Ea·n· ut dixim ætas
diuinis mysteriis percipendis aptior est
atq; paratior / nisi eam superioris uitiæ ta-
tis ut fit deprauarint · Hac ætate duo
olim machabij ceu dij effecti humanis
maiora atq; augustiora patrabant · Cum
·n· eoꝝ ut ait apostolus conuersatio esse
in cœlis non solum mente deo frequēter
excedebat.

nō solum diuina assiduo contemplabantur. ſ ceu
numine q̄ inde oppleti ad homines conuersi &
uerba celestia maiestateq; plenissima audientib⁹
loquebantur: & morbos omnes incōmodaq; cōpori
uniuersa pellebant. Fugabant demones futu-
ra prænuntiabant. discernebāt ſpiritus atq;
humanis maiora sanctiusq; q̄ cunq; incide-
rā p̄peruliant. De uetēribus nonnullis in
sacris aliquando libris dici solitū. Mortuus
est is ut ille in senectute bona. Bona aūt
ut reor senect. fuit sapia ac forsan et incolumis
putanda est. quam quia nulli iam libidinū
cupiditatūq; æstibus seu tempestatib⁹ quati-
tur. Foue complectitur bonus deus. & ad
aptis tranquillo mimeribus donat. Inde quia ut
dixim⁹ effeto sunt corpore ad uegetantur.
Quia robur uiridioris ætatis nullū pene
ipſ ultra est. Virtute stabiliri ſpiritus deniq;
curat. Quia ubi labor atq; industria dela-
psa est omnis augere sapientia consiliisq; nitū-
tur. Inde moyſi olim iussu fuisse constat ut
Seni ſ in tanti regimen ac tutelam populi impe-
riiq; assciscēret ſotios. Inde salomon filio ro-
boam nomine consultores reliqt senes. quos
consiliū ſ ut pater ei iusserat ſecut fuisse.

maxmā ut postmodū contigit ptem regni nō
amisisse. Prudentia siqdem eius est ætatis ꝙsu
mi. ac multaꝙ rez experientia obcalluisse
necesse est. qd inuuenib' esse nō potest. Sup
tñ iuuenes sapientia præcellentes qdam in
uenti sunt. haud quaq̃ ex eis generalia exē
pla trahenda esse putandū. Nobis igr sembus
una uoluptas sit. diuina contemplari si possu
mus. Si aūt uarioꝝ ut fit morboꝝ uis ob
sederit. numinis uoluntati q certam tibus ac
laborantib' præmia statuit ingentia. & cedā
mus & concordare quoad possumus moliamur.
pacato frequenter animo dicentes. Non sunt
condignæ passiones huius temporis ad futu
ram gloriā 2 cꝰ. & si bonum est si utile tran
seat a nobis calix iste. Sin aūt fiat uolūtas
dei. Eaq; rursūs secum unus quisq; sēmēte
uoluit. Dicatq; quia forsan si incolumis fu
issem. haudquaq; recte precq; uixissem. Bon'
deus eam salutem quam non bene agendo cō
seq nequissem male saltem patiendo ut
asseq uoluit. Pus n. pater eos, quos ad æter
num conuiuiū trahere mutando uocādo
nō potuit. Vt ac ceu uerberib' eo intrare cō
pellit. Vis aūt hæc atq; uerbera corporis

senib' præcipue sunt incõmoda Sapientia
sane frugalitatem postulat nõ poenam Deus
aut innocentiũ supplicijs. haud ꝙ gaudere pu-
tandus est. Quinꝙ non nisi contumacibus
atq; reluctantib' uolente numine inferũtur.
Sicꝙ ũ futuroꝝ bonoꝝ spe carã. hoc aut parũ
aut nihil ꝙmone uacabitur. Pretiũ tñ ferã
stultitiæ. Nam cũ una hac tñ spe hic uere
gaudere possim' impium eam non debitum si-
nulla alia. hac una tñ re miserum fore ne-
cesse est. Lucꝝ nullo conscientiæ stimulo nullo
æternæ ultricis metu mala ꝑpetrã omnia
Nam res huius temporis conferre parũ animo
possunt. Immortalitatis ũ desperatio & nõ
aduertentes nõ cruciare die noctuq; nõ potest.
Restat igr ut si ad pietatem nõ conuertamur.
ad uoluptates ceu belue quædam nullo moder-
mine. nullo rationis freno retinaculoq; feran-
tur. Huiusmodi aũt cum senuerit & uolupta-
tib' magna ex parte carere necesse est & nulla
tñ immortalitatis spe sulleuari. Quotie ut
hoꝝ senectꝰ furiaꝝ ui magna obsidentur omnia
Tartarea hanc monstra agitã uniuersa. Hic
Huiusmodi centum a propheta amoꝝ pueri nũ-
cupantur. hoꝝ uita rabidis ꝓsimilis canibus.

nulli? sqdem nō uere fidelis senect? consolari
facilis. Fides itaq; primo seruīb? arma sumēda.
sine qb? nō missa senect? esse nō pōt. Hac una
mundū uinci auro quodam magno asserū.
Q d si uera est ut plane est: mīto eo facilius
corporis incōmoda superabit. Credenti possibi-
lia esse omnia ait euangeliū. Fide igr muni-
amur: & omnia ut apostolus ait. meoq nos
confortat poterimus. Nulla aūt nos, nisi ... ereat
impietas uitiaq uniuersa. Hec putem? iuue-
nes seruīb? diuti? esse uicturos: momento. n.
utriq; uitæ bona huius degustāt. Temp?. n.
elapsum: q d longum plerisq; arbitrantur. ha-
udquaq; elapso momento est longius. Consequi
ui eiusdem. cuius præteritū natura est. ita ut
nullū tempus alio longius dici possit. Elapsū
. n. atq; elapsurū. cum illud amplius nō sit. hoc
aūt nondum sit. cūq; plane nihil sint: mē-
surari non possunt. Restat igr ut alterū
altero longius esse non possit. quo fit ut
æternitas una subsistat: quæ & deus est. &
inea: ut homines dij effici possint. Si tn nupserit
in iuuenta uitam q? duxerit. & senem lon-
ge malū: ac sceleratum ætas extrema demū
acceperit: nō tn desperæ: deus. n. ad se con-

cofugientem neminem aſpnatur. Sed ut ea ætate acceptũ fouẽ ac formare contendit / ꝛc
ſi nulla uia eſt alia ſupplicijs ac cruciamentis
urgẽ uſq; donec ad ouilon plurimum bon
paſtor denuq; redigat. Nullius igr unq; deſpe-
rẽ. dei. n. miſericordia minime coarctatur. Si
grauem igr ſi morbor copijſ obſeſſam ſenectꝰ
quiſ ſuam pſpexerit! Deum putẽ ſe intempor
aſſligere / ꝑcuſſe ut Immortalitati ei conſu-
lerẽ. Hac igr ſpe lucẽ malus. Lucẽ deterrim
ſe conſpexerit. ea ſupplicia libenter ſuſcipiens
que ſupplicijſ ſe eternis cripere poſſe nouerit:
Cum ũ qdam dicat ſenectutem ſine ũtꝰ & mor-
tuũ eſſe ẽ ceu unu hominiſ ſepulturã. haudq;
min litterati hſuerbor terriculamentis mo-
do boni ſint mouentur. Nõ eqdem nego ſtim
magno grandiũ natu ſolacio obuenire. Neq;
tn ex ijſ huiꝰ ætatis fomenta pendere unuq̃a
putanda ſunt / ſn parum ipſius ſtim incõmo-
dis niſi q ſeu bonus ſit ſeu uam grandis bon
fieri labor. Sed magni plane diſcriminiſ cul-
turam diſſere animoꝫ. Q ui, ꝑ ſtuuiem ſtare
adhuc florente excolere mores neglexerit.
ita ſenex uitioꝫ labe polluti ac deprauatum
animum excipit / ut ceu freni impatiens equus.

/ voluiſſe

temperari ac regi nō patiu. Flagitiosq; fugam
usu delinquendi quodāmodo necessitatem in-
xisse uidetur. Ex qua obsti nati demū animi duri
ores & ceu callosi ut ita dixerim insensibiles
nascitur. quē lices mollire & exsuccare uix
forsitan queat! Atq; quia tñ p prophetam
ait dominꝰ? Auferam abeis cor lapideum. &
dabo eis cor carneum. neq; ut ipse desperandū esse
putem? nullus in sibi confidat. nullus adhibe-
aturem emendationemq; mortq; correctionē
si tuto degere cupit differat. Erit ei. ut ut
supra dixim. certum puer annos nullo sēsuum
sensu nulla solertia. nulla discretionis examine
praeditus. dñi tenebris mente obtusus caecusq;
delyrus. Hoc ut reor Salomon in ecclesiaste
innuere uoluit. Cum ait Memento creatoris
tui in diebꝰ adolescentiae tuae. antequ ueniat imp-
affluctionis anteq; obtenebrescat sol. luna &
stellae. spūs inde lucis anima atq; affectus quos
usu flagitiosq; obtenebrescere necesse est. ita
ut nullo subinde uerearis lumine illustrari
posse uideantur. Dei tñ gra maior est immensa
qua ut humanaq; puerescentes senectute de-
nas ut scriptum est; denegi mori contingat
Bonis sane haud quaq; ista dicenda: cui ipse

& iuuenib' & senib' exempl' alys esse videt
omnib'. Sed liberiore stilo seu caractere se-
nectutem in cõmune videmq; consolemur:
Vt itaq; bona malaq; preterita eoq; ultra
nulla sint indifferentia esse videntur. Ita Se-
nectutis icõmoda, cum sensim habeant Pax
est ac breue q̃ in futuro sentitur. Cogitat
enim is q̃ non solũ ætate. q̃ eam comitib' ma-
lis torquetur. alia habuisse & nihil amplius
ledere. alia abire & nihil ubi abierit ultra
lesurum esse. Futura ũ aut experientia prete-
ritoq; aut spe premiorũ sedulo consolatur.
Amore rursus loca futuraq; præsentium
pondera exhaurire contendit. Cui ũ hæc ingra-
fugant. illa propinqua: hæc consequendi illa
eundi spe temperantur. Mala rursus secũ
animo agitat communia. quæ quia prius euasum
sit senectus, nec obilla ultra moror & nec ista
uehementer formidat. Fuerũt tñ nonnulli ac
& forsitan sunt, q̃ fortunam lacessere nõ pti-
mescant. qñ potius increpant dicentes. q̃m libz
seruas: q̃m libã hoc corpusculũ insequaris diu
tñ insanire nõ debitur. Quidam ũ & quum
nutriq; animi iuuenti & morbos cruciamenta
ferre nõ ualentes mortem sibi ipsis asciuerunt

ut Diogenes cynicus iam senex q̃ febre laue
te illuso sibi guttura expirauit. Titus uº cicero
nis amicus. cuius nomine liber de senectute
dicatus est. ut morbos complurium cruciá
menta fmiq; Inedia mortem quesiuit. Demo
crit uº fortuna interdum sententi. Laqueum
& medum ut aiunt unguem obtendens eum
irritare solebat. Herodes aũt antipatri
filius. rex aut iudeos crudelitatem in alios
omniq; exercitam. in se demum conuertit. Vi
n. morbos pgraui obsessus gladio arrepto se
uita repentẽ expoliauit. Hi omnes plane
senes. p excessu nũo. quos comũ puros amos
appellari paulo ante dicebam. Optimus uº ille
Senex ut heraclitus quidam narrat extitit q̃
et ei medicus putrefacta ure bis ut fit inci
deret: Lucã dolores ciere pgrandes ten cousue
sus. p alienã membra inciderentur. à Sportula
texebat. & verba fmatrib, circũstantib salutã
ria faciebat. Vnum eqd noui monachum
q̃ pancis mensibus pistorij defunct est. cui cũ
horrendis putrefactũ ulceribꝫ crus esset, iocari
q̃ ad crus loqueretur. solebat. Parum inguen
ines interest modo an defuncto in contabesce
ret aut tum grandi ventre uta ut nonagenarii

dicoretur. Hoc qdem pacto cum senecute
Senectutiq; nicõmodõ uiros hre se decet. Bene
siqdem sibi sapimus. de nobis hec etas plerũq; me-
ritur. Ea.n. urgente sepe qd & quàm sumus
agnoscere possumus. Nam qdem uulnerũ qd abiecti.
omnia namq; lucã pleuia cum ledunt! Tum
& pimunt. famulor; sentendarum ope & indi-
gã assidua: & sustentari necesse est. ac Præsertim
cum etati langori ut fit uario iuncto esse
contingat. Vide indigere se omnib' contemni
ut appinquis se iuuãt aut putent aut saltẽ
suspicentur. Cum tñ immundi plerũq; senes sint.
ac sepe olenti anima & reumatũ hinc inde riuis
scatentib' sordidi. Carie aut plumeq; deformes.
rubentib' & lachrymis semp fluentib' oculis. La-
bris penduliis & mucarib' narib' nõnunq; cadave-
bus madidi. Cum tussi assidua fere conuulsioe
quatiantur. iugi sepe scabie prurigine
impetigine ac nonnunq; lepra ulceribꝫ cruciã-
tur. aliisq; morbor; generib' pmultis sepe labora-
nec absolui nisi una mortis necessitate sperã
qd presumere de se uideant. Spã certe eos ad
Deum confugere necessitas cogit. Humus n.
uita mortali spes nulla ei constare iã potest.
Si tamen Sitam hãc nõ absint mortis imminentis augen-

torqs stringentis Impbitas eadem fere pati co
pellit qua pp nimiam delipiant & superbi ani mue
re occasionem nacti humiles sunt. & auari
liberales, & iracundi mites & lascui & voluptatib
diti temperantes ac ita senectute compulsi
immutari cordati sensi omnes consueuere. Ad
n. uoluntas nō fecerat, necessitas nōnunq
facere cogit, ita ut magna interdū grē sene
ctuti habenda sint. Quae & uoluptatū desi
derium abstulit & se se homines denum ~~est~~ com — nolle
pellit. Dicā & si forsan nullum prorsus be me
ritum nec ulla eō laude digna est necessitate
coacta actio. Vere plane nisi necessitati ex eo pri
cipio confluere uoluntatem contingat. Homo
quidem cum rōnis sit capax. Juxta illud comici
Si nō pōt & uult, id uelle molitur qđ pōt. Hanc
sitas aut inuoluntatem conuersa magna plaga et
auia est & patrauit. Quidam homicidio ppetra
to ad monasteria confugerit ubi necessitate
uoluntatem mutata uirtutis denique culmen attin
gisse traduntur & huic forsitan simile moysi
contigisse putandum in egyptio quodā interfecto
& aufugit & Sacerdotis madian denique gregem
In solitudine pauit ubi cū omni egyptiorū scien
tia instructus est & contemplationi diuinorum ipe

Culationi

culationi se contulit. qb̃ adeo pueri est. ut
numeris inspectis sibi apparentis alterius pfrui
denigꝫ mereretur. hanc igr senes necessitatem rude
complectantur. Nec illudeos exterrent. qd̃ vulgo
agitari consueuit. q videlicet plerigꝫ sinistrorsus
uitis ipi relinquant. ꝙ uitis potius relinquā
tur. Melius prius fuisse, uitis reliqsse. Rebus
ipi tñ & in libertatem quodammodo uindicatj. ob
latam occasionem teneri uirib̃ complectantur
ac si nō magni ap̃ deum esse meriti potuere
qualiscūqꝫ saltem fore laborē. Si non suruen
castitas. cum uires ad coeundū defecerint. sit
saltem uera caritas. quæ multitudinem ope
rire dr peccatoꝝ. à qua castitatis dānis ple
rūqꝫ instaurasse deprehensa est. ut de dauid
qdam affirmāt. q cum adulteriū simt à hom
icidiū ꝓpetrasse. caritatem tñ haud quaq̃ ami
sisse ronib̃ haud contemnendis adhibitis asseue
rant. discant rursus senes ab ~~etate~~ qd̃ dis
cere iuuenes a preceptoribꝫ contemnere. Doceat
usus qd̃ magisterium docere nō ualuit. Quæ
cuiq̃ amissa inuenta. Senecta quæad pot recu
perare contendat. Impēdentis ei mortis assidua
cogitatio præ oculis obuersetur. Vitioꝝ. n. inter
nitio est omnium extremi diei ingis irremissaq̃

inspectio nunq̃ sibi senes annos seu matusala seu
q̃os nestoris Ñ lectura eos iam computare necesse fuisse
asserut seu cuiuscuq̃ macrobiorũ ethiopum.
quos diutius mortalib⁹ uiuere memorat unus
sus ut q̃dam consueuere pollicentur. Ridiculu
est. n. ea spe senes se ludi p̃mittere qua plerq̃
decepti dum aduita munia se diuturna parare.
Mortis subita inuasione Intercepti nõ ut homines
decã. s. ut pecora consueuere. ruta discedut.
Huic plane etati cauenda sunt omnia. Temperã
dum ab omnib⁹ quæ cum corpori tum animæ offi
cere posse putantur. Indulgendum tñ corpori nõ
& fruendum. Seruanda item grauitas in omnib⁹
atq̃ constantia. Multa. n. iuuentuti indulgentur
quæ accusantur in senib⁹. Exercitationes modice
ac iuuenib⁹ obeunda. quæ si æqua hinc in lance
ut opus est. p̃pendantur. corpori simul atq̃ ani
consulunt. Comitate ips grauitas. grauitate
aut comitas temperetur. In rocis nõ scurrilis
& seria insita sint. ita ut ut hæc utile præcepta
ubiq̃ redoleant. Facetiæ ũ sapientia ac pru
dentia pondere condiantur. Dicacitas sic
a scurrilitate pcul absistat ut mtemplonũ
impoprina ~~ll~~log ea eras iugiter uidentur. Sed
q̃d ego. dum consolari senectutem molior hñc

præcepta imprudens nescio quo pacto dilapsus
sum: Qđ cum tñ abire nõ potuit? abiit. Sign
occasio excũrit. haud quaq; ut id? potuit? euitabo.
Sed ut senectuti put instituerim præsto sim.
Leuia niq; sunt effeti corporis onera: qb ferendis
animi robur ingeritur. Quæ item amara sũt
corporis dulcia uirtutis complexu reddunt uni-
uersa. quæ quia risum? aut maxe? ingẽ: aut ui-
gere pre omnib? æquum est. dum malis incõmo-
disq; p grauib? corpus ipe premitur! Animus
ui magna pietatis exultans: id prin? erigit. cu-
ius plane? opetum quisq; maior. Tum excelsiõ
redditur: cum corpus imbecillior est: atq;
infirmior. Cum ñ nulla nobis infesto intentoq;
numine succedere uelint! Oroe supplicationib? ac c ẽc laudib? placare conandũ est. illud
Qđ quod pietatis senib? præcipue cõueniet
esse iur. Hæc n. nõ corporis animi indigẽ
uirtutib? quæ in senib? nisi se ipi despexerint
uehementer excubant. Una senes benignitas
seu beneficentia numinis amicos constituẽ:
Magnificam fidem ac munificam liberalib?
semp se dominus præstitit. Hoc aũt ipi
uehementer curandũ qđ nec? nota
senes q? iuuenes iniuri alii nidemur: iti
iur metur ocero

Huiusmodi ḡnō mō restat uia: tanto plus
uiatici quærere: Hac aūt peste infecta luce
alys absoluta sit omniū nō missa senectē esse
nō potest. Suīgr hāc euitare si honera sene-
ctutis leuia sibi senes efficere cupiunt. ꝑpitiū
quoquo pacto deum sibi reddere meliantur: In
festo ·n· ipo ~~uerumq;~~ uratoq: frustra uniuersa tentarūt:
Quo pacto Simeon hierosolymitan⁹ epūs admo-
dum grandis nisi mieū numen se infudisset. cuīq;
roborasset crucis supplicīū tam erecto tam
alacri animo sustulisset, ut mirarentur iudæi
senēq; cxx annorū nō solum cruciamenta in-
victo animo tolerasse. ꝙ & risisse ꝙq; ac cōtempsi-
sse. hoc idem in policarpo atq; ignatio Ioannis
euangelistæ olim discipulis miratā antiqtas
memoratur. Tanto rursus animi ardore tota
uj. Mareas olim epūs & Senex, & obsenectutem
cæcus exstitisse fertur. ut Julianū imperato-
rem fortunæ immolantem palam increpu-
isset, & impium ac sine deo atq; apostatam uo-
citasset: cui cum Julian⁹ cæcitatem & mppe-
rasset, & christū eum curare nō potuisse dixi-
sset. Respondit mareas. ob hanc iniquam cæcita-
tem magnas deo meo gras ago, ꝙd lumen ideo mi-
hi abstulit ne te adeo unio ad Saxo[illegible] aduer-

reuersum me uidere contingeret. his igr Se-
nectus adiecisse animos: nō abstulisse uires. Sed
si iuncta uirtuti: Confessione etas nō solū
nō obfuisse. ꝙ profuisse comperiet. Corporis n.
uires in inferendis nō tollerandis supplicijs re-
quiuntur. Inde plerisq in inferendo supplicia
q confitenti ferendo plus laboris compti.
In ijs n. corporis in ijs aut animi uires quæri-
tæ. quæ quia in senib firmiores certiores ꝙ sunt
q in alijs nō solum etatem ꝙ & morbos ac sup-
plicia facile ferre eos posse manifestū. Cum
& hoc gloriæ omnis in animo sita sit. Sqs
igr nō facile tolerat senectutem: nō solum
nō uirū ꝙ ne hominem quidem dixerim. Quippe
q corporis uiribus destitutus carere & animi ui-
detur. quo fit ut aut belua quædam aut ce-
te cadaueriq simile redditus sit. Cum ut
dixim⁹ natura pulcherrimo ordine sit constitu-
ta. ꝙ obsenescentem labente corpore animus ere-
gatur. Viribusq; cōmunes cum belluis nobis sint.
diffluentibus eæ quibus deo sumus similes augentur.
Gaudia plane uera uirtus inuenta semper exper-
iendi materia: gaudere igr uere senem par
est: In ipa senectute uirtutem amplificandi
exercendiq occasionem se inuenisse. Quāto

...ēpla ī modū habere placeat. ꝑ pus ipi deficiat: q̄ materia. Iumēs ōi ītīmātines senes fuisse cōstat: qb⁹ in veritate

...robore

.ñut maior esturt atq; excelsior, tanto labō grā
uior durioriq; propositus: Quia ū Senum cum ūirum
~~animaq;~~ est fidelior alijs atq; solertior Animaq;
gubernacula nō nisi senib' olim cōmitti solita
quam ob cām presbiteri dicti cæpti esse inducūtur.
ijs. n. non corporis is spiritus cum iniungenda ee
uisa est q spiritus q mentis uirib' cunctis prestarēt.
Horū. n. sapientiam qua animi, nō qua corp' requiū.
esse constat. Quia ū inijs specimen qddam In-
signe regiminis, quia dignitas alijs prestantiō
inesse nā uidetur. cum damieli sum maiestat
numinis. aliqua obuersari spē dignaretur. nō
alia q senis facie obuersata est. Hec mirū. cū. n.
etatis dignitas quādam est. admodū reuerenda
peneq; adorandā, quo factū, ut pene ubiq; senes
honorati. ac rerū gubernaculis prefici consueue-
rint. Apud ægyptios ū q sapientia ac imperij glo
ria cæteris olim nationib' prestiterūt, nō solum
honorabantur senes. ij quidam ~~ut sit herodot~~
adorandi grīe colebantur. Quid ~~aiut~~ haud, preter rem
contigisse arbitror! Homines. n. sicut homines de-
cēt ubi ad ætatem puenerint
extremam. homine qd mai' fiūt atq; excelsius
Ham cum prima ætate ceu belue inedia ho-
mines. v leima ū tanq; dij constituuntur. Inde

~~inde~~ moyses iam admodum grandis pharaonis
deus ipo deo sumo iubente statuitur. Cum.n.
carnalia humanaq; iam dudū transcendisset
omnia nihil ultrā restabat nisi ut deus fieret
Hoc idem optigisse dauid eadem etate ussum:
cui cum abigail sūmamitis forma omnium
pulcherrima connubio iungeretur. Hunc tn
illi congressus est iquo qd patet eum humā-
narū rez metas omnium transcendisse:
quo q euectū est carnis muneribū indulgere
nonualet. Hinc qdam agniti quoz alyssti-
gmata in excessu magnisq; unionib' Iesu cru-
cifixi impressa sunt. alyssea reuelata atq;
ostensa. qb' dūinitatem adepti iam uideri po-
tuerint. Natu grandem iam fuisse colligitur. Dauid
Cū ait dixi in excessu meo. omnis homo mendax.
Alij rursus admodū iam seni raduus eterni
solis infusus est. Inquo uniuersa uidisse gre-
gorio teste asseritur. Zacharie ioannis bap-
tistæ pri admodum ut ipe natu iā grandi
Angelus gabriel obuersatus. sacramenta diui-
na quadam aperuit. Vxor ū ei elisabeth ad-
modum ut ipa uetula christū paulo ān utero
uirginali conceptū ac agnouit. ac agnito excla-
mauit. Vnde hoc mihi ut mater dñi mei

uenias ad me. Hæc omnia non solū lenem
ſ& beatam efficiunt ſenectutem. Raro aūt
hæc niſi in hac ætate conſtat eſſe aliq̄ facta; quā
qui exceptam in extremis annis excepit. Hui-
hoim modi conditionem quodāmodo tranſmiſſurum
eſſe nō ambigendum. Non igr ſeu ætatem ſeu
ualitudinem doleas. ſ& preſbiterū iam denigꝫ
ſ& fiere; ut ex ea p̄feſſione ut ipe deus con-
ſtituaris. Sacerdotes.n. ut ex moyſi ſcriptis
colligitur. eo ut arbitror aliq̄ dy nuncupati; q̄d
ſenes fuiſſ&. Cum aūt dr deus ſteit in ſyna-
goga deoꝝ. In medio aūt dominus diudicat. deos
Hoſ& intellexiſſe cōiecio. quoſq̄dem tales eſſe op
et. ut a ſolo deo iudicari conueniat. At ducas
fortaſſe. aut quaſ omnib? talia poſſe contingere
q̄ uim poſſunt imo & paſſim contingunt. iſq?
cum ætate pietaſ excreuit. ea.n. ætas numini
tanto ſimilior. q̄nto homine maior efficitur
Huiuſmodi aūt ſenū cum uerba tū ſententia
diuinum q̄dam redolēt. Si q̄ſ propenſius Inten-
datur. animaduertā. Sed adminora iā deſcenda-
mus. In ſenib? dixim? ſupra uenā; & q̄ in cæteris
ampliorem eſſe p̄udentiā. Sed ubi maiō prude
tia eſt; maior itidem pietaſ ac iuſtitia. Vbi aūt
hæ uirtutes p̄ſtantiores; ibi rurſus foeliciꝰ

amplior. Sed in senectute. ut diximꝰ sancta:
excedunt ea omnes. Senectutis q̄ plenam
uerāmq; ꝓ ut hic esse pot foelicitatem exi-
stere manifestū ꝛ. Sicut supra patꝫ. hec
adeo ætas honoratq; Nam ut in lege hono-
rari plurēs senes iubentur. Si muneribꝰ q̄ iu-
uenta maioribꝰ donata. Danda senibꝰ opa ne
eorꝫ desidia ac uecordia inhonorari cōtingat.
Multotiens de lyrnre senes inuenti. a ꝑ plu-
ut reor nō ætate contingit ꝙ moribus.
Nam si sobrij sint si temperantes. Si libidi-
nis se flamis rapi nō sinant. si intellectū
exerceant. Si alia quæ eam ætatem decēt
solicite exequantur. haudquaq; eos deprōtan
contingāt. Sed uidere licēt alios iugiter ebrios
alios crapula distentos. alios petulantes. Luxuq;
diffluentes. impudicos ac ita libidini dedi-
tos. ut
uxores quorundam sepe mmaras audierim. q̄
decrepiti & uix stare ualentes. q̄ iuuenes muli-
eribꝰ plus indulgeant: Inde cerebri lesio ner-
uoꝝ mollities. paralisis. capitis uertigines.
palpebraꝝ inuersio humoꝝ ꝙ oculos nares aq;
ora diffusio. Inde ut ꝑ supra ꝑstrinximus
stomachi flegmata. ciboꝝ crudites. Tussis con-
uulsio. coli molestia. excreationes assidue

& alia id genus innumera. His n. ut iuuenes uince-
re moliuntur. Sed cum offeri imbecillitas corpo-
ris ea nō forte. In hac simul atq; misanium denq;
ruere necesse est. Nonitaq; Senectutem q̄ accu-
sare præsumat? Si mores poti causetur. Nullus
n. unq̄ sapientū. ea ætate insipienter uita de-
cedere agnitus. Quin poti ut præfati sumus
Sapientia in eis culmen deculat omne cnituisse
comptum. Q̄d exemplis facile forsitan deprehen-
detur. Hilario monachus palestina oriundus mo-
riens trepidare paululū cepat. Cum n. altius
ac circūspecti conscientiā soliti suam discuteret.
ea cernere coepit. quæ ān forsitan nunq̄ inspe-
rat. q̄d maioris q̄ insuperiori ætate, sapiē exstat mō-
tium. Fuit aūt hic uir magnus magnisq; uirtu-
tib⁹ a puero usq; præcelluit. cū tn admodū grandis
conscientia archana suæ diligenti intueretur
ea agnouit quæ ān forsitan ignorarat. quo
factum ut trepidare coepisset. ut se denq; solare-
tur dei misericordia haud immemō ait. Tam diu
o anima mea pēniam egim⁹ et corpore egredi me-
tuis. Aluus aūt existit Senex hoc haud quaq; uir-
tute inferior. q̄ nūpo uita limite a fratrib⁹ flore
q̄dam conspect est. Quā admirati eū rogare coeperūt eū
quæ fler' esset cā. Quib⁹ ille ait aliquantū adhuc

spatij a domino uitæ mihi concedi uellem ut
uerâ poenitentiæ fructâ aliquot demũ y ferre
Modo n. teneo qñti sit tempus modo q̃ inutilis
ipe exterierim suus animaduerto. Mihi in hoc
momento ea ostensa sunt, quæ nunq̃ alias uidere
Intellexisse tñ frẽs eum humiliatis aliarũq̃
uirtutum fastigiũ attigisse traduntur. Indeq̃ in
eo completum illud fuisse qđ ait dñus. Cum
hæc omnia feceritis. dicite q̃m Serui inutiles
sum⁹. Vide igr qñtum in extrema his ætate lumen
effulxerit sapientiæ. q̃ altus soluto q̃ solerti tem-
poris pretium. & alia id q̃ñ agnouimt. Altus
rursus Senex. cum media in morte iã teneretur.
rogatus est a fratrib⁹ ut præcepta añ obitum ali-
quot eis traderẽt. qb⁹ ille si ex meo inqt silentio
nõ didicistis. haud plane discere a loquente po-
teritis. ad responsum mirati plus inde didicerut q̃
si alia locuti fuisset. plena. n. uere senilis sapiẽ-
tiæ uerba fuere. Basilius iunr q̃ dr magnus
admodum senex moriens Iudeũ quendam medicũ
eruditissimũ ad christum conuertit qđ añs facere
nunq̃ ualuerat. Vere ne genetes poenit⁹ abdica-
rim. Theophrastus uir cũ eruditissim⁹. tum elo-
quentissim⁹. Tanto sapientiæ lumine in ipius iã uitæ

calce/nam Lxxxv iã annos exegerat, emunisse
usus est ut rogantib amicis an qdcũ faciendũ
relinquere, respondisse fertur. nihil. Vnum
tñ nõ uobis denuncio. Q d multa udelicet
dulcia gloriæ obtentu uita mentitur. Nihil
tñ est inanius amore gloriæ Nihil stolidius
q gloriæ obtentu aliqd agere. & alia plura
quæ nunq exacte ætã uidicuerat. Quo pacto
cum ætate sapientia adeo illi adaucta sit. ut
gloriæ blandimenta, aut uanitatem, hancq
uenantiũ leuitatem nõ nisi in extrema ætate
nosse plene ualuit. Sed qd inter/mittimus, ad
ceteros. Si exempla senum quærerem omnium
Vnũ igr dixisse sufficiat. Sapientia udelicet
adobtentum usq; ueri, fugeri falsi minui sensibus
Sed sermonem iam claudam. Sequanũ sunt q
ad præsens omittam aut dicam alias, aut ipe
met Inuenia. Aut certe quæres ab aliis. Cui ego
magnas eqdem tibi habeo gras. Sic. n. de hac æta-
te disseruisti, ut nõ solũ ipam, sed & morbos qb
ea indies magis ac magis ingrauescente purgeor
Leues tolleratuq; faciles iam dudũ reddideris.
Cum tñ ut sobrios ac frugi delyrare hac inter-
dum ætate conspicia. Ito tñ mores ut alicubi

ſo ætas una accuſanda interdum ac & utuperã-
da uidetur. Parui·n· facio ſi memoria uiſo ſi·
uirium robur· Si incolumitatis ſtatus & alioq
id gñus integritas oñis exciderit Animi labes
mentiſq ruinas quo pacto ferre æquo animo ue-
leam· haud ſatis intelligo· Tum ille nulla ſunq
q pie q recte uixerũ inſaniam ſenes paſſos in-
uenias· Sig tñ mueni aut nõ uere iuſti ut uiſi
ſunt extitere· aut occulto dei iudicio inſanire
pmulti deteriores futuri ſi ſana mente ſupſtites
extiſſẽ· aut certe· cõmuni nature nõ æterni
defectu ut iuuenes nonnunq̃ mente eo ſmõi
contingit· ut olim locullus· ut claudius auguſtus
ut hercules q tanto furore actus aliq̃n traditũ·
ut uxorem ac filios ſuos occiderit· ut & alij
p multi· Si inde infames ſenex q ſi nullo conſcientie
uulnere faucius· obuiſſe iam udicandus· Nulla·n·
culpa mente· emoto demcepſ adſcribitur· Non
·n· Infamia agitur qd inter bonum malug interſit·
diſcernere pot· Qua pp cuiſui compoſ nõ ſit nullaq
iam libero utatur arbitrio· nec iuſti ei nec iniu-
ſti qd imputatur· Hoc aũt pacto nõ nulli a peccãdo
excepti traduntur· qd ſi ſecus contingat· Deo qui-
ſte & ſi id parum intelligatur, iudicat omnia ce-
dendum eſt· Nullus·n· a uſtuia æterna iniuria

ledi pōt. Sermo aūt hic noster ad presens nō fatui
ſ mitellectu animaꝝ urgentib⁹ destinatur. Agant
igr Senes ſ uiribꝰ nec ut supra dixim⁹ ut in ætate
ad deum conuersi desperatione frangantur. Pleriq;
n. iam senes ad deum conuersi mirū in modū pieta-
te ac sapientia floruerūt, Vt qdam paulus cogno-
mine simplex q paucis mensibus antonij ægyptij
uirtutem seu adæquauit seu excessit. Fuerūt
& alij ꝑplures q quos ut in qūdi ætate dei gra
consecuti magnis deinceps uirtutib⁹ claruerūt.
Sed iamdudum his omissis tibi occasione excit adhuc
aliqua ceu epilogum faciens eloquar. Vitam ut
cernis hanc annis labentib⁹ fere iam exceſſisti: mo-
dicum qd temporis tibi superest iam uides. Si alys igr
huc usq; uixisti iamdudū tibi mā uiuere mens
Seculi curā hinc omnes tibi faciscant. Vnitibi
iam unica nō ultra meritis tibi cōmentatio differa
tur. Quin more mā ultra excedas ut unus cū
iam exceſſeris. Spes plane diuti uiuendi nulla in tibi
relicta, admoriendū igr q ꝑpera q instanter accin-
gere. Si uiuere huc usq; nō satis didiceris, discere
id demū accelera, dies. n. iā minime extrema, nō
igr ultra libi in somnijs te ludi permitas, errorꝝ satis fa-
Uacuꝝ uanitatūq; ambages te p anfractꝰ uiarꝰ
ac præceptia rapuerūt. Temp⁹ minuā iam redeūdi

Mortis pre oculis iugiter tibi imago uersetur.
Temp⁹ amissū frustraq; elapsum q̄ cito redimito!
nec dubita. Exiguo hoc qđ residuum est tempori
omnia si instes si incumbas si uiugiles Instau-
rabuntur. Bonus. n. deus non tmpri⁹ q̄ affectus
efflagitat magnitudinem. nō poenam q̄ amorem
non supplicia corporis q̄ animi gemitus suspiriaq;
exposcit. Vita ut cernis tua iā ꝑpé elapsa est. Mors
iamdudum imminēt ceruicib⁹. Exp quiscere itaq; ac
iādudum nō radamanto seu minoi ut poetæ fabu-
lantur! Sed deo te ꝑdici adstare confingito. Hu-
llus. n. ibi pte aduocat⁹ cām dicā. Demosthenis
acumina. carneadis uersutiæ. Ciceronis fluuij
nulli erunt. Tibi nīl pte dicenda erit cā. Iudex
. n. ille nō eloquentiā non argutijs, nō dicendi co-
pia ludetur. Est. n. nonsolum uultus q̄ adeo sapien⁹
ut ut archana ei cogitationū nota sint uniuersa:
ita ut nec iniuria affici, nec ignorari te ab eo
posse te ambigas: q̄ una ꝑp nihil tibi dicendū, sēn
sententia præstolanda iudicis. Animoēt q̄ ꝑpensius
tibi faciendū est tecū agitare molitor: q̄n sit di-
scriminis seu beatitudini, seu poenæ æternæ mo-
mento q̄ addici, q̄ dirigente mente
una tecum uoluēs. horrore ingenti ac pauore
ꝑtim obrigescas. cum tā ācipiti salutis fide. ac

iudicio teneariſ uno ſiqꝫ momento aut beatū
aut certe miſsum ꝑpetuo te fore manifeſtū leꝛ.
Temp⁹ itaqꝫ anteuertito · eo dūt qđ tibi reſiduum
eſt ſapienter uti conator · Aly⁹ iam omiſſis ōmib⁹
conſcientiam ꝑſcrutare · maculas ipſius diluere
atqꝫ expiare contendꝫ · Vnumqꝫ hoc ſuum ſenectu-
tiſ mun⁹ eſſe tibi ꝑſuadere molitor · ac tibi mā ſepe
nūo dicaſ · Nihil pene · o · A · ſupat tm̄pus exiguum ad
bn pieꝫ uiuendū relictum ſpatiū · Non igr ꝗntu-
luncūꝫ ſit elabi fruſtra ꝑmittaſ · Quūm ut aplus
ait id redimet ꝗm dieſ mali ſunt · Sciaſq quod
uil ſenib⁹ illud ſoluere amplectendū eſt · que dr ·
nc temp⁹ acceptabile · nc dieſ ſalutiſ · Hum̄ · n · ſera
eſt dei grā · Hum̄ dei bonitaſ nō ampla · nō mun-
fica · nō ſe cōmunicare parata · faceſcant igr
ſenum querele · Lamentationeſqꝫ uniuerſe · Agno-
ſcāt cum ieremia pauptatem ſuā miſerga mi-
grationiſ dn̄i · Terrā corpore tm̄ animo cōlum
incolant · Diſcant mea ſaltem ætate obedire legi
ſuare mandata · deo ſe totos cōmittere · Recuperā
obſeqꝫ · qđ ſuperiori ætate contumacia pdiderunt ·
Hoꝛtaſ iam uite corporis uetuſtati ungꝫptur ·
ut qđ temp⁹ abſtulit · moreſ reſtituant · Iam Spūs
alacritaſ ætatiſ grauedinem · & onera ꝛcimat ·
Hon ultra capiantur fallaciſſimō meridatione\

vanitate ducantur. ne ea illis dicta esse ultra ut-
deri possint. Filij usdelicæ hominum usq; quo gra-
ui corde? ut qd diligitis umitatem? & quæritis men-
dacium? non ultra tenebris uitros offundi se sinãt.
Sed qnto caligant corporis. Tanto mentis urgeant
oculis. Dei ultra patientiam non exasperẽ? non ir-
ritẽ? non lacessant? ne q̃d diu expectauit? sniam
ultra differre non patiatur. Tu uero omnia Hæc
intento accipe animo? & q̃ poenitentiã distulisti ir-
remisso studio alacritateq; incumbe? ut breui te-
poris spatio id recuperes? qd longo amisisse uideris.
Doceat iam te senect? humilitatem? mansuetudinẽ.
caritatem. eos honores? quos olim anxie tibi quære-
bas? In deum uniuersos transcribito. ei uni gloriam
laudemq; impendendam? q̃ris in oñib? agendas esse
dignoscens. Fiat iã deinq; fidelis seruus? q filius esse nõa
contempsisti. His o antoni te consolator? te excita.
erigito. ut moriaris in senectute bona instar patru?
illoq; q̃ intrã senectute obysse traduntur. Hisaut
demum dictis obticuit. Atq; me salutato recessit.

FINIS